

Magyarókereke, 1919. március 9.

Apja tanító volt. 1943-ban a kolozsvári Magyar Királyi Ferenc József Tudományegyetemen államtudományi doktori oklevelet szerzett. A Hivatásszervezet kolozsvári titkárságának jogásza 1941-től 1944-ig, majd a kolozsvári városháza szociális ügyosztály fogalmazója 1943-1944-ben, majd a Belügyminisztérium Közigazgatási Osztályának fogalmazója volt. 1944. december 4-én a nyilasok letartóztatták, de barátainak sikerült felmentetnie. 1945-től a Belügyminisztérium Tanulmányi Osztálya fogalmazója 1947-ig. A Demokrata Néppárt egyik alapítója, országgyűlési képviselője a Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Bács-Bodrog választókerületben, 1947. augusztus 31. és 1948. júliusa között. Mandátumától megfosztották, ezért 1950-ig háziipari harisnyakötésből tartotta fenn magát, majd az Új Ember kiadóhivatalának pénzbeszédője, fűtője, adminisztrátora volt 1963-ig. 1953-ban megszervezte a Solidaritas Háziipari Szövetkezetet, amely volt szerzetesek megélhetését biztosította, ezért rendőri felügyelet alá helyezték 1959-ig. A forradalom és szabadságharc alatt, 1956. október végén részt vett a DNP újjászervezésében, a forradalom bukása után aláírta Bibó István kibontakozási javaslatát, ezért 1957. július-októberben internálták. 1962-ben a Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán jogtudományi doktori oklevelet szerzett. Az Új Ember kiadóhivatalának vezetője volt 1963-1980 között, a Szt. István Társulat jogi szakértője 1989-ig és elnökségi tagja 1977-től 1994-ig. A Márton Áron Társaság alapító elnöke 1988-ban, a DNP utódként több társával megalakította a Kereszténydemokrata Néppártot 1989. márciusban, a párt szervezőbizottságának vezetője 1989. szeptemberig, majd a KDNP elnöke 1990. május 27-ig, azután tiszteletbeli elnök 1997 októberéig. A KDNP országgyűlési képviselője 1990. május 31-éig, majd kinevezték Magyarország vatikáni nagykövetének. 1994. július 7-étől ismét országgyűlési képviselő, a KDNP országos listájáról, majd független képviselő 1997-1998-ban.